

[Tinning]

denne åbningsredegørelse ikke ét eneste ord om a-kraftsspørgsmålet. Det er for tyndt.

Det er klart, at den første mulige forklaring – nu er vi tilbage ved udgangspunktet – kunne være, at jeg simpelt hen bare mangler en side af den tale.

En anden mulig forklaring kunne være – det ville næsten være lidt for plat, lidt for billigt over for statsministeren, og det har vi mindst af alt lyst til at være – at statsministeren forsøgte at dække over nogle interne modsætninger og vælger den løsning helt at tie stille. Det tror vi ikke på. Det ville være alt for enkelt, og det ville egentlig også være at drive lidt gæk med os – det kan vi leve med – og også med den danske befolkning. Det er værre.

En tredje forklaring kunne være, at statsministeren måske ville sige: nå ja, men vi venter jo på rapporten om affaldsdeponering, vi venter på rapporten om reaktorsikkerhed, og vi venter på en samlet debat om de to rapporter og så forsøringsrapporten. Vi vil altså godt have eksperternes vurdering, før regeringen tager endelig stilling, og derfor vil vi helst ikke sige noget endnu. Men det er selvfølgelig ikke nogen forklaring, for sådan var det jo allerede, dengang statsministeren den 7. januar udtalte sig. Da vidste vi alle sammen godt, at vi ventede på de rapporter.

Nu synes jeg faktisk snart, at det er på tide at få at vide, hvad statsministeren mente med sine udtalelser om, at meget tyder på, at det ikke længere kan betale sig at bygge atomkraftværker i Danmark. »Meget tyder på«! Mener statsministeren, at det tyder tingene på, og hvad skal der i så fald ske? Det er jo mindst lige så interessant. Jeg vil godt slutte med at citere fra statsministerens egen åbningstale, hvor der står (sp. 6):

»Nu har hver enkelt af os et ansvar for, at vi overvinder de politiske modsætninger og bidrager til en udvikling, der år for år skaber bedre vilkår for hele den danske befolkning.«

Det var formentlig ikke henvendt hverken til mig eller til VS, men nu er det dog sagt i almindelighed, og jeg synes, det er vigtigt, at statsministeren i det mindste fortæller os andre og især fortæller befolkningen: hvad er der sket med holdningen til dette a-kraftsspørgsmål siden den 7. januar i år, hvor det første gang kom op, hvad er der sket under

valgkampen, og hvad er nu regeringens holdning? Hvis ikke statsministeren kan fortælle det, så kan energiministeren måske.

Ellers synes jeg, vi er nødt til at konkludere, at det bare var en bemærkning, der skulle bruges til sådan at peppe lidt op omkring regeringens image som en, der selvfølgelig ikke gik ind for a-kraft.

Dohrmann (FP):

Jeg er naturligvis enig med den socialdemokratiske ordfører, hr. Svend Auken, i, at regeringen nu må vælge. Regeringspartierne må vælge, om de vil søge deres støtte hos socialdemokratiet eller man vil gøre det hos fremskridtspartiet.

Efter så sent som i dag at have hørt hr. Svend Auken er ikke alene jeg, men sikkert også i tusindvis af vælgere interesserede i at spørge regeringspartierne: hvad kunne man egentlig forvente at få ud af et samarbejde med socialdemokratiet?

Vi har set, ikke alene i den sidste periode før valget, men også dengang socialdemokratiet havde regeringsmagten, hvad der egentlig kom ud af det. Vi har så sent som i dag hørt hr. Svend Auken stå og henvise til socialdemokraternes 5 punkts program. Hr. Svend Auken kom klogelig ikke ind på, hvad dette 5 punkts program, såfremt det blev gennemført, ville indebære. Men én ting er i hvert fald helt sikker, og det er, at hvis socialdemokratiet ikke på afgørende punkter har ændret holdning, så ville det være ensbetydende med, at vi for det første får nogle større offentlige udgifter, at vi får en højere rente, at vi får nogle flere konkurser, at vi får flere udenlandslån og dermed større gældsætning til udlandet, og endelig som punkt 5, at vi får nogle flere arbejdsløse. Det er reelt, hvad et samarbejde med socialdemokratiet vil indebære. Derfor vil jeg absolut fraråde regeringspartierne at søge den helt store kontakt med socialdemokratiet. Chansen for at gennemføre en fornuftig politik er nu til stede, og jeg vil selvfølgelig på fremskridtspartiets vegne anbefale, at man søger den støtte, man har brug for, hos fremskridtspartiet.

Vi er indstillet på at indgå en aftale – også gerne ud over finansloven. Vi ser allerhelst en aftale, som rækker langt længere frem, således at folketinget fremover kan undgå at slingre fra krise til krise. Det har jo været